

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง

พุทธศักราช ๒๕๓๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๕)

อาทิตยทิพอาภา

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๓ หน้า ๑๓๑๐ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๔๗๕

โดยที่เห็นสมควรจัดเขตต์ชุมนุมชนในบรรดาตำบลอันเป็นที่ตั้งศาลาว่าการจังหวัดระนอง ให้มีฐานะเป็นเทศบาลเมือง

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธย สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ วรรค ๑ และวรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๗๖ จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดเขตต์ชุมนุมชนในบรรดาตำบลอันเป็นที่ตั้งศาลาว่าการจังหวัดระนอง ตามเขตต์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ขึ้นเป็นเมือง มีฐานะเป็นเทศบาลเมือง มีนามว่า “เทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง”

มาตรา ๔ ให้กำหนดเขตต์เทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง ไว้ดังนี้ คือ

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตต์ที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ที่หัวแหลมฝั่งเหนือของปากคลองสะพานbung กับคลองหลงจู และเลียบริมคลองหลงจูไปทิศตะวันออกจดหลักเขตต์ที่ ๒ ที่เส้นริมคลองห่างจากริมถนนท่าเมืองปากเหนือ ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตต์ที่ ๒ ขนานกับถนนท่าเมืองไปทิศตะวันออก ห่างจากถนนท่าเมือง ๒๐๐ เมตร จดหลักเขตต์ที่ ๓ ที่เส้นขนานนี้ตัดกับเส้นขนานถนนเรื่องราษฎร ห่างจากถนนเรื่องราษฎร ๒๐๐ เมตร

ด้านตะวันออก จากหลักเขตต์ที่ ๓ หักไปทิศเหนือและขนานกับถนนเรื่องราษฎร ถนนทวีสินค้า ๒๐๐ เมตร จดหลักเขตต์ที่ ๔ ที่เส้นขนานนี้ตัดกับริมคลองสะพานbung

จากหลักเขตต์ที่ ๔ เลียบริมคลองสะพานbungฝั่งใต้ไปทิศตะวันออก จดหลักเขตต์ที่ ๕ ที่ริมถนนปากตะวันตกซึ่งถนนทวีสินค้ายันคลอง

ด้านเหนือ จากหลักเขตต์ที่ ๕ เป็นเส้นตรงข้ามคลองสะพานbungไปทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จดหลักเขตต์ที่ ๖ ที่มุมถนนชาติเฉลิม กับถนนด้านเหนือข้างวัดสุวรรณคีรีวิหาร

จากหลักเขตต์ที่ ๖ เลียบถนนข้างวัดสุวรรณคีรีวิหารปากเหนือไปทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะ ๓๐๐ เมตร จดหลักเขตต์ที่ ๗

เล่ม ๕๓ หน้า ๑๓๑๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๔๗๕

ด้านตะวันออก จากหลักเขตต์ที่ ๓ หักเป็นเส้นตรงไป
ทิศใต้จดหลักเขตต์ที่ ๔ ที่สามแยกถนนชลระอุกับถนนดับ
คดีต่อกันและห่างจากสามแยกนั้น เป็นเส้นฉากไปทิศตะวัน
ออกเฉียงเหนือ ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตต์ที่ ๔ ขนานกับถนนชลระอุไปทิศตะวัน
ออกเฉียงใต้ห่างจากถนนชลระอุ ๒๐๐ เมตร จดหลักเขตต์
ที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากถนนชลระอุ ๒๐๐ เมตร และห่างจาก
เชิงสะพานข้ามคลองระหัดไปทิศตะวันออกเฉียงใต้ ๔๘๐
เมตร วัดตามถนนชลระอุ

จากหลักเขตต์ที่ ๕ หักไปทางทิศใต้ ๑๕๐ เมตร เป็น
เส้นฉากกับถนนชลระอุ จดหลักเขตต์ที่ ๑๐ ซึ่งตั้งอยู่บน
เส้นฉากนี้ ห่างจากถนนชลระอุ ๕๐ เมตร

จากหลักเขตต์ที่ ๑๐ หักไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้
ขนานและห่างจากถนนชลระอุ ๕๐ เมตร ไปจนจดหลักเขตต์
ที่ ๑๑ ซึ่งอยู่ห่างจากหลักเขตต์ที่ ๑๐ ระยะ ๕๐๐ เมตร

จากหลักเขตต์ที่ ๑๑ หักไปทางทิศใต้ ข้ามถนนชลระอุ
จดหลักเขตต์ที่ ๑๒ ที่ริมคลองหาดส้มแป้นฝั่งเหนือ

จากหลักเขตต์ที่ ๑๒ เลียบตามริมคลองหาดส้มแป้นฝั่ง
เหนือไปจดหลักเขตต์ที่ ๑๓ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองนี้และห่าง
จากถนนท่าเมืองฟากใต้ ๒๐๐ เมตร วัดเป็นเส้นฉากกับถนน

วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๔๗๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๓๑๓

ด้านใต้ จากหลักเขตต์ที่ ๑๓ ขนานกับถนนท่าเมือง และห่างจากถนนท่าเมือง ๒๐๐ เมตร จดหลักเขตต์ที่ ๑๔ ที่เส้นขนานนี้ตัดกับเส้นขนาน ๒๐๐ เมตร ของถนนเก่าที่จะตัดไปปากน้ำ

จากหลักเขตต์ที่ ๑๔ ขนาน และห่างจากถนนเก่าที่จะไปปากน้ำ ๒๐๐ เมตร จดหลักเขตต์ที่ ๑๕ ที่เส้นขนานนี้ตัดกับริมคลองหาดส้มแป้นฝั่งใต้

ด้านตะวันตก จากหลักเขตต์ที่ ๑๕ เลียบริมคลองหาดส้มแป้นฝั่งใต้ ไปทิศตะวันตก จดหลักเขตต์ที่ ๑๖ ที่ปากคลองหาดส้มแป้น ซึ่งห่างจากปลายถนนท่าเมือง ๒๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตัดกับปากคลองหาดส้มแป้นฝั่งใต้ จากหลักเขตต์ที่ ๑๖ ตัดข้ามฟากไปบรรจบกับหลักเขตต์ที่ ๑

ตั้งปรากฏในแผนผังท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตต์ที่กำหนดไว้ในวรรคก่อน ให้มีหลักข้อยกไว้เป็นระยะเพื่อแสดงแนวเขตต์ด้วยตามควร

มาตรา ๕ ที่ดินหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างของผู้ใด เหลื่อมล้ำเข้ามาในเส้นเขตต์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แม้

เล่ม ๕๓ หน้า ๑๓๑๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๔๗๕

แต่ส่วนหนึ่งส่วนใด ให้ถือว่าที่ดินซึ่งติดต่อกันเป็นพื้นเดียวกันนั้น หรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างนั้นๆ อยู่ในเขตเทศบาลเต็มทุกส่วน

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ. อ. พหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี